

نام و نام خانوادگی: عباسعلی پورآذر

نام پدر: غلامحسین

تاریخ تولد: ۱۳۲۷

مرتبه علمی: استاد

گروه: ایمنی شناسی

سال ورود: ۱۳۶۳

بازنشسته: ۱۳۹۷

مدارج و مدارک تحصیلی: دیپلم تجربی- لیسانس بیولوژی- فوق لیسانس بیوشیمی پزشکی- دکتری ایمونوهماتولوژی و طب انتقال خون - فوق مدیریت بیمارستانی

سوابق کاراداری و مسئولیت های اجرایی: ۱۳۶۳ رئیس انتقال خون اصفهان

مسئول فنی آزمایشگاه بیمارستان خورشید

عضو بورد هماتولوژی و بانک خون وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی

مدیر گروه ایمنی شناسی به مدت ۸ سال

مسئول بانک خون بیمارستان های مربوط به دانشگاه

مسئول بانک خون و پلاسمافرز مرکز پزشکی الزهرا (س)

افتخارات:

برنده جایزه اول خونسناسان شبه قاره هند و ۳۵ سال افتخار معلمی در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

طرح تهیه آنتی A1 اینجانب و همکاران جز طرح های برتر چهارمین همایش فن بازار سلامت در تاریخ ۲۱ آبان ۹۷ شناخته شد.

مختصر زندگی نامه اینجانب:

عباسعلی پورآذر در تاریخ ۱۳۲۷/۱۲/۱ در یک خانواده پرجمعیت متولد شدم و دوران کودکی را به مکتب و در سال ۱۳۳۴ به دبستان همدانیان در اصفهان رفتم. در ۱۳۴۰ تصدیق ششم دبستان و ۱۳۴۶ دیپلم تجربی خود را از دبیرستان حکیم سنایی اصفهان دریافت کردم و در همان سال در رشته بیولوژی دانشگاه اصفهان قبول شدم. بهمن ماه ۱۳۴۹ به درجه

لیسانس رسیدم و با توجه به اینکه در آن زمان لیسانس هم پایان نامه داشت، بنده پایان نامه خود را مطالعه و آزمایش موفوفیزیولوژی خون قورباغه گذراندم. از همان زمان علاقه مندی خاصی به خون و زمینه های خون شناسی در من ایجاد شد. خدمت سربازی را در بیمارستان نیروی هوایی آزمایشگاه (در بخش خونشناسی) همراه با آقای دکتر روشن متخصص هماتولوژی گذراندم. بعد سربازی هم در همین بیمارستان به عنوان کارشناس آزمایشگاه استخدام شدم. در سالهای ۴-۱۳۵۳ به سازمان انتقال خون ایران به مدیرعاملی دکتر فریدون اعلاء که در حال تأسیس بود معرفی شدم. میتوانم بگویم اکنون بنده تاریخچه انتقال خون ایران هستم با توجه به فعالیت اینجانب در سازمان انتقال خون در سال ۱۳۵۷ ایشان بنده را به دکتر H.M.Bhatia که کاشف O_h بمبئی بود در مرکز تحقیقات ایمونوهماولوژی و بانک خون هند معرفی کرد. ثبت نام من در دانشگاه بمبئی دانشکده پزشکی Seth.G.S.Med College انجام شد. از سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۶۳ مدارک فوق لیسانس بیوشیمی پزشکی، دکتری ایمونوهماولوژی و بانک خون و فوق لیسانس مدیریت بیمارستان (فلوشیپ) را اخذ کردم. با توجه به اینکه تز دکتری اینجانب در آن سال در هندوستان اول شد جایزه ویژه خون شناسان هند بنام G.C.Patil به اینجانب اهدا شد.

اینجانب در همان سال به ایران بازگشتم و به عنوان هیئت علمی در دانشکده پزشکی پزشکی اصفهان استخدام شدم و حکم مأموریت برای راه اندازی و تحویل بانک خون اصفهان از هلال احمر توسط ریاست سازمان انتقال خون ایران در همان سال برای اینجانب صادر شد.

علاقه مندی من به خون باعث شد که با میل و رغبت تمام، هرکاری را که می توانم انجام دهم. پایگاههای اقماری استان اصفهان را با کمک دولت و مردم آن شهرها راه اندازی کردم. در دانشکده پزشکی اصفهان به آموزش تئوری و عملی علم بانک خون و ایمونوهماولوژی پرداختم. به علت کمبود استاد در آن زمان به شهرهای مختلف کشور برای تدریس بانک خون و ایمونوهماولوژی پزشکی دعوت میشدم. در سالهای بعد از جنگ تحمیلی ناگهان با کمبود آنتی سرمهای گروه خونی مواجه شدیم به طوریکه آموزش عملی دانشجویان علوم آزمایشگاهی و پزشکی درباره آزمایشهای مربوط به گروههای خونی و تستهای سازگاری مختل شد. در همان سال، با گروهی در آزمایشگاه شروع به ساختن آنتی سرمهای آنتی A و آنتی B و آنتی AB و آنتی D کردیم. این آنتی سرمها را استاندارد کرده و از آنها برای شهرستانهایی که تدریس میکردم، استفاده کردم.

با توجه به اینکه در هندوستان، معمولاً دانشجویان فوق لیسانس و دکتری باید تمام مواد و محلولهای مورد نیاز خود را خودشان بسازند و استاندارد کنند، بنده نیز از این قانون مستثنی نبودم.

آنتی A_1 و آنتی H را از دانه گیاه *Dolichos Biflorous* و *Ulex.europeous* استخراج کرده و استاندارد کردم و از آن زمان تاکنون هم برای استان اصفهان سازمان انتقال خون و هم بانک خونهای وابسته ساخته ام.

با آنتی A1 میتوان افراد A1 را از A2 تشخیص داد و در صورت امکان به آنها A1 سل تزریق کنیم که در نتیجه طول عمر گلبول های قرمز ترانسفوزین شده کاهش می یابد. مقاله های بسیاری درباره اهمیت آنتی A1 در افراد با گروه خون A2 نوشته و چاپ هم شد. درباره آنتی H برای شناسایی افراد O_h بمبئی از افراد O_H معمولی به کار میرود.

ژل پلاکتی PRP در سال ۱۳۸۸ توسط اینجانب و همکاران ساخته شد و به ثبت اختراع رسید. چسب فیبرینی Fibrin Glue را هم با همکاران ساختیم و به دلایلی متأسفانه ادامه پیدا نکرد. لکوفیلتر یا فیلتر کاهش دهنده لکوسیت های خون را با همکاری دانشگاه صنعتی اصفهان و یکی از دانشجویان PHD آن دانشگاه ساختیم و آن را در سازمان انتقال خون اصفهان نیز استاندارد کردیم و درمقایسه با استانداردهای جهانی بیشتر منجر به کاهش لکوسیت های خون شد.

در سال ۱۳۷۶ به درجه دانشیاری و سال ۱۳۸۴ به درجه استادی رسیدم. مقالات و سخنرانی های بسیاری در کنگره های داخلی و خارجی داشته ام و اکثرا به عنوان سخنران مدعو در رابطه با مسائل طب انتقال خون دعوت شدم. و هنوز هم به عنوان عضو فعال در ISBTM هستیم.

بنده ، آنتی A1 را از حدود ۳۵ سال پیش تهیه و استاندارد کردم و امسال توسط همکاران اینجانب در گروه ایمنی شناسی به نامهای خانم دکتر اسکندری و خانم دکتر صاحب فصول آماده و برای شرکت در چهارمین همایش و فن بازار ملی سلامت ارسال کردند که خوشبختانه جز طرحهای برتر کشوری شناخته شد.

